

Posudek vedoucího práce: MgA. Jan Jaroš

NÁVRH pažby vzduchovky Slavia

Studentka: Tomáš Urban

Tomáš Urban si pro svou bakalářskou práci vybral redesign vzduchové pušky. Všem klukům, ale i dívkám je tato palná zbraň známá. V našich končinách byla jejím výrobcem Česká zbrojovka Uherský Bod. Ať jste se sni seznámili u dědečka na prázdninách, nebo ve škole při branném cvičení, nebo za to mohl letní tábor, každý poznal ten dobrý pocit, když se diabolka zaryla co nejlíže ke středu terče. Pro mnohé z nás to bylo první setkání se střelnou zbraní. O nostalgii vystřelených papírových růží na kolotočích ani nemluvě.

Vybrané zadání cítím jako noblesní záležitost snoubící v sobě krásné materiály, špičkový design se špičkovým zpracováním. Vzduchovka, jak se jí všeobecně říká, byla odjakživa považována za cvičnou zbraň, i když jestli se nepletu byla závalek používán díky tichému chodu snipery k odstřelování. Můj vztah k palným zbraním je spíše negativní a kromě běžné vzduchovky, kterou jsem vzal na „milost“ už v dětství, jsem si k nim vytvořil spíše respekt a obavu z nebezpečí v rukou nepovolaných lidí.

Když jsem se bavil před tímto posudkem s lidmi o vzduchovkách, měl jsem pocit, že ji většina lidí ani jako zbraň nepovažuje, neboť na ni nepotřebujete zbrojní pas. Nejsem si ale jist, že kdybych žil v USA, kde nepotřebujete mít zbrojník ani na Colt, nebo brokovnici, by mi to nepřišlo a měl z nich stejný pocit jako z naší Slávie.

Jak Tomáš v části rešerše věnované historii poznamenal, vzduchovky se u nás začaly vyrábět od 30. let. (pomineme-li malé, dnes již zaniklé fabričky vyrábějící licencované modely starých koncepcí). Za tu dobu vznikla celá řada více či méně podařených ergonomických variant pažeb vzduchových pušek, na které se Tomáš pokusil navázat. Po důkladné rešerši, která je ale vedena v portfoliu jen ve zlomku, se rozhodl pro klasičtější způsob s použitím klasických materiálů pro tento segment. Pažbu pro finální model nechat vytvořit z amerického ořechu a výzbroj použil ze staršího modelu vzduchovky z ČZ. S pohledu českého výrobce by se určitě jednalo o výrazně inovovaný a značně přepracovaný model stran ergonomie i charakteru tvarosloví. Model působí subtilněji. Pažba oboustranná, jak pro leváky, tak pro praváky. Chybí tedy stranové odlišnosti. Ergonomie úchopu kolem kohoutku je výborná. Při pohledu na střelce působí zbraň v jeho ruce, jako homogenní součást jeho těla. Tvarování pažby má tvarovou dynamiku, ale v každém detailu opodstatněnou. Zajímavým prvkem jsou plošky ze spoda pažby, které vznikly jako ukončení, ale i přirozená zarážka. Především u přední části pažby, kde je spodní plocha souběžná s osou hlavně a tvoří tam malý ostrůvek vejčitého tvaru, by mohlo jít o zajímavý rovinný prvek při přesném střílení s oporou.

Celkově měla práce kontinuální charakter. Bylo velmi důležité, že si Tomáš vedle množství skic začal v dostatečné časové rezervě modelovat oboustranný clayový model. Zvláště po umožnění vstupu do školy to byl výrazný posun k lepšímu, neboť bylo možné si model „osahat“ a také do něj prakticky online vnášet úpravy a změny.

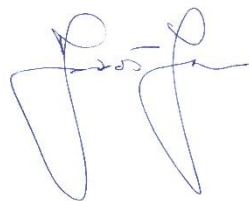
Výsledný produkt jsem měl možnost vidět ještě před poslední povrchovou úpravou, kdy student ještě doladoval poslední detaily a přiznám se, že jsem dlouho nebyl tak nadšený z pěkně provedeného ergonomického designu, ve kterém by byl tak výrazný cit pro detail v kombinaci s použitými materiály.

Tomáš se s tímto úkolem popasoval se ctí. Výsledek je jako krásná dokončená symfonie, kde je všechno pocitově i ergonomicky správně. Kompozice je vyvážená a přitom jsou zde pasáže, které umí při dalším pohledu krásně překvapit.

Z práce jsem nadšený, doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou A.

Jan Jaroš

Vedoucí práce

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'J. Jaroš', written in a cursive style.